те? (27) А този който оненправдаваше ближнийтъ си отпѫди го, и рече: „Кой тѣ постави началникъ и сѫдникъ надъ насъ? (28) Да ли искашъ да убиешъ и мене както уби вчера Египтянина? (29) [ж]Тогазъ Моисей побѣгнѫ за тази дума, и станѫ прѣселникъ въ Мадиамската земи, дѣто доби двама синове. (30) И [з]като се испълниѫх четиридесетъ години, яви му се ангелъ Господенъ въ пустинята на Синайската гора, всрѣдъ огненъ пламикъ на една кѫпина. (31) А Моисей като видѣ почуди се за видѣнието; и когато приближаваше за да прѣгледа, дойде му гласъ отъ Господа: (32) "[и]Азъ съмъ Богъ на твоитѣ отци, Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ, и Богъ Якововъ." И Моисей растреперанъ *отъ страхъ* не смѣеше да гледа. (33) [і]И рече му Господь: "Изуй обущата отъ нозѣтѣ си, защото мѣстото на което стоишъ свята земя е. (34) [к]Видѣхъ, видѣхъ страданието на моитѣ людие въ Египетъ, и чухъ въздишанието имъ, и слѣзохъ да ги избавя; и сега ела, ще тѣ проводѫ въ Египетъ." (35) Тогазъ Моисея когото не приехѫ, и му рекохѫ: Кой тѣ постави началникъ и сѫдникъ? него Богъ [л]прѣзъ рѫката на ангела който му се яви въ кѫпината проводи за началникъ и избавитель. (36) [м]Той ги изведе, [н]като направи чудеса и знамения въ земята Египетска, [о]и въ Червено Море, [п]и въ пустинята четиридесетъ години. (37) Този е Моисей който рече на синоветѣ Израилеви: "Господь Богъ вашъ отъ братята ваши ще въздигне вамъ [р]пророкъ като мене: [с]него да слушате:" (38) [т]Този е който е билъ на събранието въ пустинята наедно [у]съ ангела който му говорѣше на Синайската гора, още и съ отцитѣ наши, които и [ф]прие животворни [х]словеса да ги даде нами; (39) комуто не рачиѫ да бѫдатъ послушни нашитѣ отци, но го отпѫдиѫх, и съ сърдцата си повърнѫхѫ се въ Египетъ (40) когато [ц]рекохѫ на Аарона: "Направи ни богове които да вървятъ прѣдъ насъ; защото този Моисей който ни изведе изъ земята Египетска, не знаемъ що станѫ." (41) И прѣзъ онѣзи дни [ч]направиѫх теле, и принесохѫ жертва идолу, и веселиѫх се въ направитѣ на рѫцѣтѣ си. (42) За това се [ш]отвѣрнѫ Богъ и прѣдаде ги да служатъ на небесното [щ]воинство, както е писано въ книгата на пророцитѣ: [ъ]"Доме Израилевъ, четиридесетъ години въ пустинята заклания и жертви ли ми принесохте? (43) Вий задигнѫхте шатрътъ Молоховъ и звѣздата на богътъ си Ремфана, изображенията които си направихте да имъ се кланяте; и азъ по далечъ отъ Вавилонъ ще ви прѣселѫ." (44) Скинията на свидѣтелството бѣше съ отцитѣ наши въ пустинята, както заповѣда онзи който говорѣше на Моисея [ь]да я направи по образътъ който бѣ видѣлъ; (45) [ю]който нашитѣ отци като приехѫ внесохѫ я съ Иисуса *Навина* въ владѣнията на язычницитѣ, [я]които изгони Богъ изъ прѣдъ лицето на нашитѣ отци до днитѣ на Давида; (46) [ѥ]който намѣри благодать прѣдъ Бога, и [ѩ]попроси да намѣри жилище за Бога Яковова. (47) А [ѭ]Соломонъ му сътвори домъ. (48) Но [ѯ]Вишний не живѣе въ храмове съ рѫка направени, както казва пророкътъ: (49) [ѱ]"Небето е прѣстолъ мой, а земята е подножие на нозѣтѣ ми; кой храмъ ще сградите за мене? казва Господь, или кое мѣсто за моя почивка? (50) Всичко това не направи ли го моята рѫка?"

ж Лука 12; 14. Гл. 4; 7.
ѫ Исх. 2; 15, 22. 4; 20. 18; 3, 4.
и Исх. 3; 2.
б Мат. 22; 32. Евр. 11; 16.
в Исх. 3; 5. Иис. Нав. 5; 15.
г Исх. 3; 7.
д Исх. 14; 19. Числа 20; 16.
е Исх. 12; 41. 33; 1.
ж Исх. гл. 7—11, 14. Псал. 105; 27.
з Исх. 14; 21, 27—29.
и Исх. 16; 1, 35.
і Втор. 18; 15, 18. Гл. 3; 22.
к Мат. 17; 5.
л Исх. 19; 3, 17.
м Иса. 63; 9. Гал. 3; 19. Евр. 2; 2.
н Исх. 21; 1. Втор. 5; 27, 31. 33; 4. Иоан. 1; 17.
о Рим. 3; 2.
п Исх. 32; 1.
р Втор. 9; 16. Псал. 106; 19.
с Псал. 81; 12. Иез. 20; 25, 39. Рим. 1; 24. 2 Сол. 2; 11.
т Втор. 4; 19. 17; 3. 4 Цар. 17; 16. 21; 3. Иер. 19; 13.
у Амосъ 5; 25, 26.
ф Исх. 25; 40. 26; 30. Евр. 8; 5.
х Иис. Нав. 3; 14.
ц Неем. 9; 24. Псал. 44; 2. 78; 55. Гл. 13; 19.
ч 1 Цар. 16; 1. 2 Цар. 7; 1. Псал. 89; 19. Гл. 13; 22.
ш 3 Цар. 8; 17. 1 Лѣт. 22; 7. Псал. 132; 4, 5.
щ 3 Цар. 6; 1. 8; 20. 1 Лѣт. 17; 12. 2 Лѣт. 3; 1.
ъ 3 Цар. 8; 27. 2 Лѣт. 2; 6. 6; 18. Гл. 17; 24.
ь Иса. 66; 1, 2. Мат. 5; 34, 35. 23; 22.